

תת"ע 646/05/22 - סאפי חג'אזי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 646-05-22 מדינת ישראל נ' חג'אזי
תיק חיצוני: 11152791098

לפני כב' השופטת מיכל דויד, סגנית נשיאה
המבקש סאפי חג'אזי
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לעיון מחדש בהחלטתי מיום 05.07.22 לפיה נדחתה בקשת המבקש לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות ביום 02.06.22.

המבקש טוען כי די בתשלום קנס כספי כדי למלא אחר תכלית הענישה ואין כל הצדקה להשית, בנוסף לתשלום הקנס, ניקוד אשר עלול להוביל לביצוע אמצעי תיקון בהתאם לדרישת משרד הרישוי.

עוד הטעים המבקש, כי העדר דירוג של מספר הנקודות לצידה של עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, זאת כאשר הקנס שמוטל בגין עבירה זו כן מדורג- פוגע בערך השוויון.

המבקש עותר כי תינתן לו ההזדמנות לטעון **רק** לעניין הנקודות שהושתו עליו עם הרשעתו בעבירה המיוחסת, ובכך "מענה לתהייתו לרציונל העומד מאחורי רישום הנקודות בעבירה דן ועתירתו למחוק אותם".

המבקש הפנה גם לפנייה של לשכת עורכי הדין בנושא זה לוועדת הכלכלה של הכנסת.

המשיבה, בתגובתה, ביקשה להותיר את ההחלטה מיום 05.07.22 על כנה.

דין והכרעה:

סבורני כי דין הבקשה להידחות.

בית המשפט אינו מוסמך להורות על "מחיקת הנקודות", ולכן אין כל תכלית לקביעת דין לשם שמיעת טענות המבקש

בעניין זה.

בנוסף, בית המשפט לתעבורה אינו הפורום המתאים להעלאת טענות בעניין חוקתיות הטלת הנקודות והיעדר מדרג של הנקודות לצד עבירה פלונית.

זאת ועוד, בית המשפט העליון כבר קבע כי הטלת ניקוד ואמצעי תיקון שנהגים מחוייבים בהם, אינם בגדר ענישה פלילית, אלא אמצעי המעניק לנהג העובר פעם אחר פעם על חוקי התנועה את הזדמנות לתקן דרכיו ולשנות התנהגותו על כביש.

יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת (כתוארה דאז), הנשיאה א. חיות:

"שיטה הניקוד" של עבירות תעבורה נועדה לקיים מעקב לאורך תקופה מוגדרת אחר עבירות תנועה שביצעו נהגים לפי מדרג של חומרה והיא מטילה אמצעי תיקון מתאימים לפי חומרתן המצטברת של העבירות (ראו מכתבו של שר התחבורה אפרים סנה מיום 19.8.2001 אל יו"ר ועדת הכלכלה של הכנסת). בכך מתאפשרת בחינת כשירותם של מי שעברו עבירות תעבורה לנהג דרך. אמצעי התיקון המוטלים על נהג שצבר לחובתו מספר נקודות כקבוע בתקנות נועדו, אפוא, להבטיח את כשירותו לאחוז בהגה (ראו ע"א 4231/97 צור שמיר חברה לביטוח בע"מ נ' נאה, פ"ד נג(2) 193, 203 (1999)), וזאת ב"אמצעים שיש לראותם כחינוכיים, שתכליתם שיפור רמת הנהיגה של עברייני תנועה והדרכה נאותה לנהיגה בטוחה יותר ועל-פי חוק, מתוך אינטרס ציבורי לשמירה על בטיחות כלל המשתמשים בדרכים" (ראו עת"מ (חיפה) 659/08 דרורי נ' מדינת ישראל, פסקה 19 [פורסם בנבו] (10.12.2008)). במילים אחרות, אמצעי התיקון נועדו בעיקרם להגן על המשתמשים בדרך וליתן בידי בעלי רשיון נהיגה החוטאים שוב ושוב בנהיגה בלתי זהירה, כלים שיאפשרו להם לתקן ולשפר את התנהלותם כנהגים. על כן נוקטות התקנות במונח "אמצעי תיקון" ולא במונחים המקובלים בדין הפלילי לגבי עונשים" (ע"מ 5226/10 אלי זוהר נ' משרד התחבורה והבטיחות בדרכים-משרד הרישוי, פסקה 9 [פורסם בנבו] (22.11.10)).

יודגש כי סבורני שדין הבקשה להידחות גם לגופה.

המבקש מודה בביצוע העבירה, וכל חפצו להימנע מאמצעי תיקון אשר בו חויב, ככל הנראה, בעקבות הרשעתו בתיק זה.

כבר נקבע במספר רב של פסקי דין כי עצם רצונו של נאשם לבטל ביצוע אמצעי תיקון המוטל עליו ע"י משרד הרישוי אינו מהווה בסיס העולה כדי חשש לעיוות דין, וכפועל יוצא מכך- אין ברצון זה, כשלעצמו, כדי לבסס עילה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות (ראה רע"פ 2754/12 פול ביסמוט נ' מדינת ישראל, פס"ו (19.4.12)).

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בהעדר הצדדים.